

OME ROEF ZIT IN DE WEG!

(Eene Deern van de Straat)

Bliedspul in vier bedrieven

deur

CHRISTOF WEHKING

Overzet en bewarkt in algemien dialect

deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OME ROEF ZIT IN DE WEG! - EENE DEERN VAN DE STRAAT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRISTOF WEHKING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

OME ROEF KLUNDER - zestigplusser boer op de Klencke; hij denkt dat hij dodelijk ziek is

SIMON KLUNDER - de neef van ome Roef, vrijgezel

MARLOES THIJSSSEN - een reislustige vrijbuitster

ANS THIJSSSEN - de moeder van Marloes

KOOS KARST - Buurman van Ome Roef

GEESIE KARST - vrouw van Koos en huishoudster op de Klencke

MEVR. WIJZER - (± 35) makelaar (m/v)

Koos kan evt. door een vrouw worden gespeeld; het kunnen dan twee zussen zijn, of moeder en dochter.

DECOR:

De woonkeuken van de boerderij. Linksachter een doorgang met gordijn; linksvoor een deur; rechts de deur van ome Roef zijn slaapkamer. Links een aanrecht. Rechts tegen de achterwand staat een grote kast, links daarvan een terrasdeur. Er hangt een telefoon. In het midden een tafel met drie stoelen. Verdere inrichting naar eigen inzicht.

TIJDSBEPALING:

EERSTE BEDRIJF - Een ochtend in de zomer

TWEEDE BEDRIJF - Twee dagen later.

DERDE BEDRIJF - Een week later.

VIERDE BEDRIJF - De volgende dag.

EERSTE BEDRIJF

GEESIE (*aan de telefoon, nerveus*):Nee, nee, die aole is nog niet dood, maor dat duurt niet lange meer. (*luistert*) Nou, as ik die aole mag geleuven lig ter nog 'n barg antiek zulver wark in de kluus en der stiet nog 'n staonde klokke in de gang van over de honderd jaor. (*luistert*) Oh nee, nee, nee, dat kan niet. Ie kunt pas kommen kieken as die aole onder de zoden lig! (*luistert, snel*) Nee, nee, nee, wees gerust 't mag 'n wonder hieten as hij 't einde van de weeke nog haolt. (*luistert*) Nee, gien familie... of nou jao, der is nog 'n neef, maor die telt niet. As die niet veur 't overliden van die aole op komp daogen met 'n vrouw, dan is de hiele arfenis veur oes... eh, veur mien man en mien persoontje. (*luistert, lacht*) Nee heur, die neef, dat is zo'n verschrikkelijke lapzwans! Die wil zich niet deur zien aole ome onder druk laoten zetten, die wil eerst wat van de wereld zien, hef e zegd. (*luistert, lacht*) Jao, ik zol 't ok wel weten! De wereld kan mij stolen worden met zo'n arfenis onder mien kont.

OME ROEF (*vanuit zijn kamer, luid*): Geesie!

GEESIE (*in de hoorn*): Heur jij die aole loeien? 't Liekt wel 'n koe. Dat giet de hiele dag zo deur, ik word ter staopel gek van. Ze kunnen mij in 'n rusthuus stoppen, as die in de kiste lig. (*luistert*) Jao heur, wij verkopen alles. Mien man zol niet weten wat hij met 'n boerderij mus, laot staon met al dat land en die biesten. Nee heur, die blef gewoon timmerman. (*luistert, lacht*) Op de bank zetten? Nee, eerst maor ies 'n paor neie sokken veur mien man. (*lacht om haar eigen grap*)

OME ROEF (*luider*): GEESIE!

GEESIE: Ik moet ophangen, vrouw Wiezer, aans giet hij nog dood veur zien tied. (*lacht gegeneerd*) Jij heurt nog van mij. (*legt de hoorn neer en loopt naar ome Roef zijn slaapkamer*) Wat denkt die aole wel niet. Ik kan niet heksen en blauw varven tegeliek.

KOOS (*komt op door de terrasdeur*): Ik heurde die aole al weer te keere gaon. Wat hef de dokter zegd?

GEESIE: Die wet zich ok gien raad meer. Maor 't zal niet lang meer duren.

KOOS: Niet lang meer, niet lang meer! Dat zeg hielemaol niks! Wat veur de ien 'n uur is, duurt bij de aander 'n ieuwigheid.

GEESIE (*lacht*): Veur joe, jao! Laot die aole maor niks van je ongeduld merken; straks jaogt hij in één keer de hiele arfenis der deur, allent um oes te pesten.

OME ROEF: GEESIE!

GEESIE (*tot Koos*): Kom met, wij moeten oeze verzekering gunstig stemmen. (*beiden af naar ome Roef's kamer*)

Simon verschijnt achter de terrasdeur en gluurt naar binnen. Hij komt op en kijkt onderzoekend om zich heen. Hij bekijkt een aantal familiefoto's aan de wand. Als hij stemmen hoort verschuilt hij zich snel achter het gordijn linksachter.

Geesie en Koos komen op. Geesie zet twee passen; draait zich om en trekt een lange neus naar de kamer van ome Roef.

KOOS: Doe toch niet zo kinderachtig. Wij moeten redelijk blijven.

GEESIE (*baalt*): Redelijk blijven, redelijk blijven! Aaarghh! Ik wil 'n villa in Spanje, 'n dikke Mercedes, 'n bontmantel, honderd karaot golden sieraoden! Hoe kan ik dan in vredesnaom redelijk blijven!

KOOS: Zo lang as hij nog leeft moeten wij oes koest hollen, hoe moeilijk dat ok is.

GEESIE: As hij maor niet zo veul pillen zol slikken, dan zol hij veul eerder de piepe uut gaon!

KOOS: Wat jij zegt. Die aole vret medizienen. Hij leeft ter van. (*lacht*)

GEESIE: Lach niet zo hard, vent! As hij dat heurt wil hij metieen weten waarom. (*gaat aan de afwas*)

KOOS (*zet zich aan tafel, laat zijn ogen over de krant dwalen die voor hem ligt*): Dood gaon wil dat kreng niet, maor hij is wel zo neisgierig as de neten!

GEESIE: En dat ieuwige gevraog naor zien neef! (*aapt ome Roef na*) "Hef Simon nog wat van zich laoten heuren?" "Nee, ome Roef, wij hebben nog niks van hum heurd." "Hebben jullie wel alles probeerd um hum te vinden?" "Jao, ome Roef, wij hebben alles probeerd."

KOOS: Maor dat hebben wij toch hielemaol niet daon!

GEESIE: Nee zeg, dat mus ter ok nog bij kommen. (*aapt weer na*) "Wat hebben jullie dan daon?" "Wij hebben hum als vermist op geven, ome Roef." "Wanneer dan?" "Oh, al drei keer, ome Roef" "Waar dan?" "Bij de plietsie, ome Roef" "En wat zeg de plietsie?" "Die hef zegd, toen wij der veur de tiende keer naor vreugen, dat ze wel wussen waar de neef van ome Roef uut hung... Uut heur strot!" (*Beiden barsten in lachen uit, maar onderdrukken hun lach meteen daarna. Geesie kijkt angstig naar de kamer van ome Roef*)

KOOS (*ondeugend*): Wat arg, hè, wij hebben hielemaol niks daon. Nou jao, liegen as of 't gedrukt stiet, dat wel. Stel je veur dat die bengel hier nog op komp draoven veur die aole de piep uut giet. Dan hebben wij mooi pech had.

GEESIE: Maok je niet drok. As Simon langes komp dan komp hij allent. Ik weet zeker dat die feestneuze niet trouwd is... die wol wat

van de wereld zien, hef e zegd. Ik ken dat soort. Die blieden kieken!
En jij weet 't, Koos. Gien vrouw gien arfenis. Zo hef ome Roef dat in
zien testament bepaald.

KOOS: Kun jij hum zien pillen niet af pakken?

GEESIE: Wat?

KOOS: Nou gewoon. Dan giet hij 'n beetie gauwer dood.

GEESIE: Die is gek. Dat hef hij toch zo deur. Hij zweert bij die pillen.
Nee, dan kunnen we oes metien wel opzolgen.

KOOS: Geef hum dan wat aans.

GEESIE: Wat bedoel jij?

KOOS: Geef hum van die snoepies. Je hebt ze in alle kleuren. Rooje,
gele, gruune, blauwe. Jij weet wel... "Smelt in de mond, niet in de
hand."

GEESIE: Ach, hol op. Zien harsens bent nog niet in ontbinding! Dat
markt hij metien. *(stilte)* Zeg, eem wat aans. Die vrouw Wiezer hef
weer beld.

KOOS: Oh, waarveur?

GEESIE: 't Giet heur niet gauw genug. Ze wil die aole staonde klokke
zien. Zo te heuren is ze bange dat ze 'n mooi handeltie mis löp.

KOOS *(staat op)*: Mooi. Hol die maor mooi an 't lijntje. Ik stap weer op.
Loop jij nog 'n stukkie met?

GEESIE *(kijkt op de klokke)*: Dat kan nog wel. Hij moet zo zien gele
pillen hebben, maor dan moet hij maor eem geduld hebben. *(beiden
via het terras af)*

SIMON *(komt van achter het gordijn)*: Kiek ies an! *(denkt na)* Maor
waar haal ik in vredesnaom zo rap 'n vrouw vot?

OME ROEF *(komt in een rolstoel uit zijn kamer. Hij is zo ziek dat hij
zich met moeite voort beweegt)*: Geesie, waar blieden mien pillen?
(ziet Simon) En wie ben jij?

SIMON: Simon Klunder, de zeun van joen buur Piet, ome Roef.

OME ROEF *(verwerkt de informatie)*: Ah, ben jij 't. Ben jij trouwd?

SIMON *(van zijn stuk gebracht)*: Eh... nou eh... nog niet.

OME ROEF: Wat ben jij nou toch veur 'n verschrikkelijke driekwarter!
Je kent mien testament toch? De Klencke hef 'n vrouw neudeg die
van an pakken wet. Luuster jong, vrouwen bent de garantie um te
overleven. Kiek naor mij. Nou moet ik mien hiele zooigie achter-
laoten an Geesie en Koos Karst. Zij is 'n aole zeurkont maor verder
'n best mens.

SIMON: Maor ik heb 'n vriendin.....!

OME ROEF *(bestudeert hem)*: En wanneer gaon jullie trouwen?

SIMON: Zo gauw meugelek... Maor wij moeten eerst nog in onder-
trouw.

OME ROEF (*geïnteresseerd*): Hoe het ze?

SIMON (*onzeker*): Hoe ze het?

OME ROEF: Jao. Heb jij heur nog niet naor heur naam vraogd? Vrogger vreugen wij eerst naor de naam veurdat wij... (*begint te lachen krijgt echter een hoestaanval. Simon klopt hem op de rug. Happend naar lucht*) Mien pillen...!

SIMON: Waor liggen ze? (*haalt snel een glas water*)

OME ROEF (*neemt een slok*): In de kaste. (*wijst*) Daor!

SIMON (*loopt naar de kast en opent de kastdeur*): Welke? Hier staon zes deuzen met pillen.

OME ROEF: Hoe laot is 't?

SIMON: Elf uur.

OME ROEF: De gelen. Schiet op, want ik stik!

SIMON (*geeft hem de pillen*): Zo gauw stikt 'n mens niet, ome Roef.

OME ROEF (*nadat hij een pil met een slok water genomen heeft*): Nou, vertel op.

SIMON: Wat moet ik vertellen?

OME ROEF: Hoe ze het.

SIMON: Oh ja. Nou eh.... Anja.

OME ROEF: Anja wat?

SIMON (*zucht*): Anja Wat, jao.

OME ROEF: Zo, zo. En waor is Anja Wat?

SIMON: Op 't ogenblik is ze der niet.

OME ROEF: Nee, dat zie ik. (*nadenkend*) Anja Wat... vrömde naam, maor klinkt niet slecht. Haol heur hier hen. Ik wil heur wel ies zien.

SIMON (*in het nauw*): Nou, 't is naomelijk zo, dat....

OME ROEF (*ongeduldig*): Ik wil heur zien! Ik wil zien of ze bij joe past en of ze bij de Klencke past... en of ze mij bevalt.

SIMON: Maor zo makkelijk is 't niet. Jij moet naomelijk weten...

OME ROEF: Luuster, kameraod, as jullie in ondertrouw gaon, dan kan dat wicht zich eerst maor beter veurstellen hier... en rap. En breng mij nu maor naor mien kaomer.

SIMON: Juist. (*pakt de handvaten van de rolstoel*) Naor joen kaomer. (*beiden af in ome Roefs kamer*)

GEESIE (*komt van het terras*): Nou eerst die aole zien tabletten. (*kijkt op de klokke*) Elf uur. (*pakt een geel tablet uit de doos in de kast*) 'n Gele. (*ze loopt naar ome Roef zijn kamer, ze stopt zodra ze stemmen van achter de deur hoort*) Wat zullen we nou beleven! Hef e bezuuk? (*luistert aan de deur*) De pastoor? (*verheugd*) Oh, stel je ies veur, dan is 't haost zo wied! (*luistert*) Ik verstaot der gien woord van. Praot ies wat harder! (*ze legt haar oor tegen de deur te luister. Ze kijkt richting publiek. Simon opent zachtjes de deur zonder dat zij*

het merkt)

SIMON (*komt uit Ome Roefs kamer en schreeuwt in haar oor*): Hallo!

GEESIE (*schrikt, springt achteruit*): Ah!

SIMON: Schrök jij, tante Geesie?

GEESIE (*gelooft haar ogen niet*): S.I.M.O.N!

SIMON: Op waore grootte, en in ´t echt!

GEESIE: Wat moet jij hier?

SIMON: Ome Roef bezuuken.

GEESIE: Ben jij trouwd?

SIMON: Nee.

GEESIE (*laat zich opgelucht in een stoel vallen*): Gelukkig.

SIMON: Hoe bedoel jij?

GEESIE (*in het nauw*): Nou... eh... eh... (*lacht*) Ach jao, ik bedoel, zo'n jonge vlotte vent as jij en dan al trouwd, ik bedoel, der valt nog zo veul te zien, of niet dan soms? Dat soort dinger moej niet over haosten.

SIMON: Nee. Maor ik heb wel ´n vriendin en binnenkort gaon wij in ondertrouw.

GEESIE: Oh, oh. (*denkt na*) Hoe lang duurt dat tegenwoordig veurdat je dan gaot trouwen? Vier weken geleuf ik, hè?

SIMON: Oh, best meugelek. Ik heb gien flauw idee.

GEESIE (*denkt na, opgelucht*): Dan zal je aole ome Roef ´t wel niet meer met maaken. Die maakt ´t van zien leven niet meer met. Nee, vier weken, dat redt hij nooit. En hoe het ze? Je vriendin?

SIMON: Anja.

GEESIE (*denkt nog steeds na*): Anja...

SIMON: Mooie naam, of niet?

GEESIE (*denkt nog steeds na*): Jao, prachtig, prachtig. (*tot zichzelf*) Die aole redt ´t nooit. Die aole mag ´t niet redden!

SIMON: Zee jij wat, tante Geesie?

GEESIE (*snelt*): Wil jij ´n koppie koffie?

SIMON: Koffie? (*kijkt op zijn horloge*) Nee, nee, zo veul tied heb ik niet meer, zie ik. Ik moet mijn vriendin nog zuuken. Ome Roef wil kennis met heur maaken.

GEESIE: Je vriendin zuuken? Ben jij heur dan kwiet?

SIMON: Nee, dat niet direkt, maor ik heb gien idee waor ze zol kunnen zitten.

GEESIE (*lacht*): Dat is jao ok wat! En die aole wil kennis maaken?

SIMON: Dat is toch niet zo vrömd? Hij moet toch weten of ze bij de Klencke past?

GEESIE (*lacht verkramp*): Haha.... Goh, nou, jao. Wat stao jij hier dan nog, zol ik zeggen.

SIMON: Jao, nou dan gao ik maor... Wij zien mekaare later, tante Geesie. *(snel via het terras af)*

GEESIE: Dat is niet te hopen. *(lacht verachtelijk)* Vin jij eerst maor ies je vriendin, losbol. *(stilte)* Potjandorie, nog an toe! Vier weken is 'n lange tied en zo lange holt die aole 't niet vol... over mien liek! Ik gao wat met die pillen van hum doen. Nood breekt wet!

KOOS *(op van linksachter):* Wie was die vent, die ik hier net vot zag kommen? Hij leup mij haost van de sokken!

GEESIE: Drie keer raoden.

KOOS: Je minnaor?

GEESIE *(verontwaardigd):* Nee!

KOOS: Je andere minnaor?

GEESIE *(lacht):* Hol op!

KOOS: Ik geef 't op, of je moet ter drie hebben.

GEESIE: Simon! *(kijkt verwachtingsvol naar Koos)*

KOOS: Nee! *(stilte)* Wat nou?

GEESIE *(lacht geheimzinnig):* Dat zal ik je vertellen. *(loopt langzaam op hem af. Slaat armen om hem heen en blijft hem recht in de ogen aankijken. Met nadruk)* Hij is niet trouwd! Koos, hij is niet trouwd. *(stilte)*

KOOS *(grinnikt even. Slaat armen om haar heen. Het geheimzinnige spelletje van Geesie meespelend, begrijpt hij):* Oh. En waor gung hij nou hen?

GEESIE *(lacht):* Zijn bruid zuuken.

KOOS *(laat haar los; geschrokken):* Wat bedoel jij?

GEESIE: Hij hef 'n vriendin en ze willen trouwen. Maor alles moet nog regeld worden. En weet jij hoe lang je minstens in ondertrouw moet wezen veurdat je mag trouwen?

KOOS: Nee.

GEESIE: Vier weken, Koos. Vier weken. En tegen die tied lig die aole al lang onder de gruune zoden!

KOOS: En as dat niet zo is?

GEESIE: Dan moeten wij 't lot 'n handtie helpen.

KOOS: Hoe bedoel jij?

GEESIE: Ome Roef slikt per dag zes verschillende soorten pillen. De witte pillen bent ter veur um hum te laoten slapen. 't lenige dat wij moeten doen is die hoeveulheid pillen op te voeren.

KOOS: Weet jij wel wat jij zegt? Dat is moord!

GEESIE *(barst los uit haar onderkoelde houding):* Jij hebt mij zölf op 't idee bracht!

KOOS *(verbluft):* Jao, maor... moord? Iene dood maoken?

GEESIE: Ach, zo moet jij 't niet zien. Dood giet e toch en 't is ok in zien

veurdiel as dat 't ietsie, pietsie eerder gebeurt.

OME ROEF (*vanuit zijn kamer schreeuwend*): G E E S I E !

GEESIE: Heur jij, hij hef piene. (*overvriendelijk en luid*) Jaohaaa, ome Roef, ik kom der an. (*met normale stem tot Koos*) Gao jij maor vast 'n gat graoven! (*af in ome Roefs kamer*)

KOOS (*in zichzelf*): Ome Roef moet de piep uut, maor 'n moord?

OME ROEF (*wordt door Geesie in zijn rolstoel het toneel op gebracht*): De verloren zeur is weer thuis kommen. En wij zullen hum ontvangen met... met...

GEESIE (*half fluid tot het publiek*): Met de mestvörke, schaopekeutels en met stienen.

OME ROEF: Met vreugde en muziek. 't Hiele darp zal met oes saomen feest vieren. (*hij kijkt Koos en Geesie aan*) Jullie bent toch ok bliede, of niet?

BEIDEN (*ijverig*): Jao, jao, natuurlijk, ome Roef. O, o, wat bent wij bliede.

OME ROEF (*schijnbaar aangedaan*): Ik vin 't wel 'n beetiesneue veur jullie, maor je weet wat ter in mien testament stiet. 't Spiet mij echt.

GEESIE (*snel*): Maor Simon is toch niet trouwd, ome Roef.

OME ROEF: Nog niet. (*stilte*) En jullie kunnen nou mooi in jullie neie huus in de stad gaon wonen. 't Is toch goed zo... of niet?

GEESIE (*schijnheilig*): Jao, jao, 't is goed zo, ome Roef. Maok joe daor maor gien zorgen um.

OME ROEF: Ik maok mij gien zorgen. As jullie dat ok maor niet doen.

KOOS: Waor zollen wij oes zorgen over moeten maoken?

OME ROEF (*listig*): Over jullie financiële situatie.

GEESIE (*schijnheilig*): Wij zorgen zölf wel veur oeze financiële situatie. Wij bent hiel goed in staot um veur oeze financiële situatie te zorgen. (*strijkt zorgzaam de haren van ome Roef glad*)

OMA ROEF: Mooi, dan is ieder en iene tevreden.

KOOS (*dubbelzinnig*): Dan zullen we nou maor hopen, dat jij weer gauw beter wordt; dan kuj 't huwelijk van Simon nog met maoken, hè, ome Roef?

OME ROEF: Ik moet zeggen dat 't al 'n stuk beter met mij giet nou Simon der weer is. Messchien kan ik straks wel lopend naor de bruu-loft!

GEESIE (*kijkt verschrikt naar Koos. Poeslief tot ome Roef*): Koppie koffie, ome Roef?

OME ROEF (*morrend*): Dat mag ik toch niet hebben van de dokter.

KOOS: Ach, wat wet die kwakzalver daor nou van. Ik zol 't ter maor van nemen, nou 't nog kan.

OME ROEF: Wat bedoel jij?

GEESIE (*snel, zet drie kopjes koffie op tafel*): Zooo, ome Roef, iene kan gien kwaod. Wij hebben uiteindeliëks wat te vieren.

OME ROEF (*listig*): Oh jao? Wat dan?

KOOS (*met moeite*): Jij hebt Simon toch weer vonden?

OME ROEF: Die heb ik niet vonden. Jullie hebben hum vonden. Jullie hebben toch de pliëtsie in licht?

GEESIE (*snel en verrast*): Jao, jao, natuurlijk, dat is ok zo.

KOOS (*onnatuurlijk lachend*): As jij oes toch ok niet haaren!

OME ROEF (*slinks en bevestigend*): Waor zol ik zunder jullie wezen, niet waor? (*stilte*) Koos, schoef mij ies naor 't raom. Ik ben beneid of Simon der al an komp met zien bruid. (*Koos rijdt hem voor het raam*)

Geesie haalt snel enige tabletten uit haar schortzak en gooit die in het kopje van ome Roef. Ze roert snel door de koffie. Ome Roef heeft haar vanuit zijn ooghoeken gevolgd.

KOOS: En? Komp e der al an?

OME ROEF: Nee. Zeg, 't gres is jao nog hielemaol niet meid!

KOOS (*snel*): Tis barre drok op 't wark, overuren en zo.

OME ROEF: Zeur niet, jij hebt gewoon gien zin.

KOOS (*gekwetst*): Hoe kuj dat nou zeggen, ome Roef, ik sloof mij altied veur joe uut.

OME ROEF: Is dat zo? Neem me niet kwaolijk, heur. Ik dacht altied dat jij je allent maor veur je eigen veurdiel uitsloofde. Maor even zo goed, toch mooi um te weten dat je 't veur mij doet. (*fijntjes*) En wil jij mij nou dan weer an de taofel schoeven? (*Koos doet dat met zichtbare frustratie*)

GEESIE (*overdreven vriendelijk*): Zooo, ome Roef, joen koffie.

OME ROEF (*neemt het kopje aan en zet het aan zijn lippen, schijnheilig*): En as de dokter der achter komp?

GEESIE (*vertrouwelijk*): Daor komp hij niet achter.

OME ROEF (*schijnbaar naïef*): Echt niet?

KOOS (*vertrouwelijk*): Echt niet.

OME ROEF (*zet het kopje weer aan zijn lippen*): Nou jao, dan... (*houdt zich in*) En jullie denken dat dit koppie koffie echt gien kwaod kan?

GEESIE EN KOOS (*door elkaar, overdreven verontwaardigd*): Nee, natuurlijk niet..... wat 'n onzin, ome Roef... 't is maor hiele slappe koffie... (*Ome Roef doet alsof hij niezen moet; hij zet het kopje op de tafel, haalt een zakdoek uit zijn mouw en snuit zijn neus*)

GEESIE (*biedt zijn kopje weer aan*): Jij moet de koffie niet kold laoten worden, dat is zunde.

SIMON (*heeft al een tijdje onopgemerkt door de terrasdeuren naar*

binnen staan gluren. Hij komt op): Hallo, hier ben ik weer!

OME ROEF (*duwt de arm van Geesie, die hem de koffie aanbiedt, terzijde*): En waar is je aanstaonde?

SIMON: Buuten.

OME ROEF: Waorum komp ze niet binnen?

SIMON (*spottend*): Umdat ter maor íéne tegeliek deur de deure kan.

OME ROEF: Roep heur binnen! (*tot Geesie en Koos*) En jullie gaon zo lang naor achter tot ik jullie roep!

GEESIE (*doet bezorgd*): Maor joen koffie, ome Roef!

OME ROEF (*morrend*): Zet maor neer.... Nou, wat staon jullie daor nog? (*Geesie en Koos gaan met enige tegenzin naar linksachter en gaat achter het gordijn af. Tot Simon*): Nou, waar is ze?

SIMON: O, oh jao. (*wil naar buiten*)

OME ROEF: Wacht! (*gebaart naar het gordijn en maakt gebaren van luistervinken*)

SIMON (*loopt op zijn tenen naar het gordijn linksachter. Trekt het gordijn met een ruk open*): Taratataaaaa! (*Geesie en Koos staan verrast te kijken*)

OME ROEF: As ik 't niet dacht haar!

KOOS (*zoekt een uitvlucht*): Eh... dit is niet wat 't liekt... wij wollen allent maor....

OME ROEF: Der uut! (*Geesie en Koos weten niet hoe snel ze weg moeten, wrijft in zijn handen*) Ach Simon, breng ze nog eem heur koffie nao, aans wordt 't kold. (*schuift Geesie haar kopje naar Simon*) Dizze is van Geesie. (*schuift zijn kopje naar Simon, veelbetekenend*) En dizze is van Koos.

SIMON (*pakt ze aan*): Dizze is van Geesie en dizze is van Koos.

OME ROEF (*tevreden*): Juustem. En schiet 'n beetie op. (*Simon gaat linksachter af*)

MARLOES (*komt op door de terrasdeuren. Ome Roef zit met zijn rug naar haar toe en ziet haar niet. Marloes ziet er uit als een sportieve wandelaarster met bergschoenen, korte broek, een komisch petje, verwarde haren en een zware rugzak. Zegt voorzichtig, om ome Roef niet aan het schrikken te maken*): Hallo! (*ome Roef schrikt. Bekijkt Marloes sprakeloos*)

SIMON (*komt gehaast op van linksachter. Bekijkt de situatie, ongemakkelijk*): Ah, jullie hebben mekaare al ontmoet.....

OME ROEF (*wijst verbaasd naar Marloes*): Is zij 't?

MARLOES (*vraagt aan Simon*): Wie is 't?

SIMON: Jij, toch?

MARLOES: Oh jao, ik natuurlijk. (*steekt haar hand uit ter kennismaking*) Marloes.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto